

ORGANIZACE

SOUČINNOSTI

Na cvičení „ŠTÍT-72“ byl kromě jiných úkolů postaven před náš štáb úkol připravit, zorganizovat a zpracovat otázky organizace součinnosti a zpracovat potřebné písemné podklady a dokumenty.

Zkušenosti ze zpracovávání tohoto úkolu chceme zveřejnit již také proto, že organizace součinnosti byla u nás dosti opomíjena.

Víme dobře, že v soudobých operacích stále více vystupuje do popředí požadavek operativnosti, organizovanosti a sladění práce. Velitelé a štáby všech stupňů musí umět využívat maximální účinnosti všech jim dostupných prostředků raketových, jaderných, vzdušných, pozemních, k úplnému a bezpodmínečnému zničení nepřítele. Koordinace všech činností sehrává v současné době rozhodující podmínku úspěchu. Organizace součinnosti je nepostradatelná a musí být o to přesnější a promyšlenější, oč účinnější, pohotovější a rychlejší jsou soudobé prostředky.

Zásady organizace součinnosti a koordinace všech druhů bojové činnosti jako trvale platné faktory jsou zahrnuty a formulovány ve všech řádech a předpisech. Jednotlivé články Oper-1-1, Oper-1-2 a Polního řádu ČSLA mimo jiné stanoví: „Organizace součinnosti je nejdůležitější povinností velitele a štábu při velení vojskům. Součinnost záleží na sladění palebné činnosti a manévru vojsk podle cíle, místa, času a způsobu plnění úkolů a v usměrnění jejich úsilí k dosažení stanovených cílů. Součinnost musí být nepřetržitá, organizovaná ve prospěch svazů a svazků, které plní hlavní úkol...“

Na základě tohoto ustanovení přistupovali jsme k organizaci součinnosti na stupni front — armáda a k přípravě pokynů a ovlivnění organizace součinnosti na nižších stupních. Souběžně jsme zabezpečovali účast frontu a ostatních účastníků (sousedů, letectva) na této organizaci.

Příprava organizace součinnosti nebyla ve štábu tak jednoduchá a lehká, protože příslušníci složek neměli dostatečné praktické zkušenosti. Projevila se malá pohotovost složek přispět na úrovni v prosazování zájmů podle své odbornosti. Kladem zase bylo, že k rozpracování jsme přistupovali bez rutinérství a celý plán byl prost přebírání celých formulací a mnohdy i obsahových řešení z dokumentů, které byly zpracovány v předchozích cvičeních. Všichni přistupovali k řešení organizace součinnosti tvůrčím způsobem jak po stránce obsahové, tak formální, v otázce materiální přípravy, v počtu účastníků, jejich přípravě a v dokumentačním zachycení průběhu organizace součinnosti. Přitom jsme se snažili najít pomoc i v odborném tisku, avšak komplexní zpracování organizace součinnosti jsme nenašli.

Proto jsme se rozhodli zveřejnit některé zkušenosti, které kladně nebo i záporně ovlivňovaly naši práci. Přiznáváme, že jsme ze začátku podcenili rozsah a pracnost úkolu a věnovali jsme málo času na přípravu. Rovněž počet vyčleněných pracovníků byl malý a nezabezpečil včasné ukončení dokumentu. Proto byl termín prodloužen a přišli další pracovníci do skupiny, která dokumenty připravovala.

Vlastní práci v přípravě a organizaci součinnosti můžeme rozdělit do dvou etap:

I. etapa přípravná se časově kryje s tvorbou rozhodnutí velitele a začíná po skončení operační orientace velitele frontu.

Obsahem této etapy je příprava a zpracování dokumentů:

- a) plán práce velitele pro organizaci součinnosti;
- b) plánovaná tabulka součinnosti;
- c) organizační a materiální příprava vlastní součinnosti.

II. etapa — vlastní součinnost se časově kryje s obdobím rozpracování a dokončení „Plánu operace“ a zpracování bojových rozkazů a výpisů z nich. Počátek může být v době schválení rozhodnutí velitele frontu, jako základního bojového dokumentu. Obsahem této etapy je:

- a) vlastní organizace součinnosti
- b) záznam závěrů z průběhu součinnosti;
- c) dokončení a doplnění plánované tabulky, včetně vydání tabulky signálů;
- d) podepsání a schválení čistopisu, doručení potřebných výpisů;
- e) rozpracování účasti a termínů organizace součinnosti na nižším stupni.

Jen výčet jednotlivých dokumentů a potřebných úkonů ukazuje, že v poměrně krátkých časových lhůtách musíme pracovat velmi efektivně, promyšleně a v nepřetržité součinnosti se všemi složkami štábu. Praxe ukázala, že je nejvýhodnější sestavit k tomuto úkolu pracovní skupinu (team). Do čela skupiny byl postaven zástupce náčelníka operační správy frontu z toho důvodu, že má přístup do pracoviště, kde se tvoří plány, a tím velmi pohotově může ovlivňovat průběh zpracování dokumentu. Ve skupině byli v konečné fázi rozpracování 3 pracovníci operační správy, z nichž jeden zastupoval Z-NOS v době jeho nepřítomnosti, zástupci náčelníků jednotlivých zainteresovaných správ a oddělení, představitel operační skupiny letecké armády a v našem případě i představitel armády PVOS (řešilo se plánování na vlastním území). Mimo to je nutné pamatovat na dalšího příslušníka z operačního oddělení, který trvale

udržuje styk se sousedním štábem a je informován o možných změnách, problémech a doplňkových rozkazech, které se v průběhu plánování mohou vyskytnout. Počet pomocných pracovníků v počáteční etapě byl 3 (1 kreslička a 2 písáčky), v tvorbě a při dokončovacích pracích byl zvýšen na 4 písáčky, 2 kresličky a 1 grafika. Proti původnímu záměru se počty pracovníků a nárok na jejich kvalifikaci, kompetenci a rozsah jejich práce, podstatně zvýšily.

Požadavek, aby v pracovní skupině byli zařazeni zástupci náčelníků správ byl vynucen nezbytností v přípravném období dořešit řadu zásadních otázek, navrhnout rozhodující otázky do plánu organizace součinnosti a též tím, že právě zástupci náčelníků správ jsou osoby, u nichž se koncentrují různé požadavky ze správ a oddělení a v osobě zástupce se po dohovoru s náčelníkem jednoznačně rozhodují. Zástupce náčelníka je tedy dostatečně fundován a přitom je postradatelný v procesu velení na té či oné správě. Původní řešení, aby ve skupině byli vybráni příslušníci správ, se neosvědčilo, bylo těžkopádné a naráželo mnohde i na kompetenční vztahy.

Původně stanovená doba na zpracování [8 hodin] se značně prodloužila. Ukázalo se, že přijatelná doba na zpracování dokumentu včetně čistopisů a doplňků již po organizaci součinnosti bude 12 až 14 pracovních hodin. Je to však odhad, který je třeba znovu v praxi prověřit. I tuto dobu můžeme vhodným nácvikem podstatně zkrátit.

Činnost v I. etapě součinnosti

Základním řídicím orgánem je velitel, který stanoví

- cíle organizace součinnosti,
- účastníky (může připravit — stanovit — NŠ),
- čas a místo součinnosti (také tento bod může stanovit NŠ),
- etapy součinnosti a hlavní obsahové otázky.

Štáb, v našem případě pracovní skupina, dané úkoly rozpracuje a konkretizuje v „Plánu práce velitele“ — viz *příloha 1*. Formální úprava dokumentu je zřejmá z přílohy. Dokument je určen pro potřebu velitele a štábu frontu a ukázalo se vhodné vyhotovit jej v 5 výtiscích s určením: velitel, NŠ, náčelník operační správy, jeden jako záloha pro nadřazené a jeden pro spis.

Cíl jednoznačně stanoví vždy velitel a vyjadřuje záměr velitele frontu.

Účastníci: jejich počet bude kolísat podle rozsahu operace, fáze bojové činnosti a úkolu frontu. Zpracovatel musí předvídat, které otázky se mohou v průběhu organizace rozvíjet a do kterých oblastí budou zasahovat. Podle toho upravují i počet přizvaných účastníků. Otázka počtu účastníků není jednoduchá. Skrývá v sobě dvě krajnosti: buď bude účastníků příliš (problematika některých se ani na pořad nedostane, jsou zbytečně odtazeni od vojsk, se zámyslem se seznámí větší okruh pracovníků) nebo naopak, v průběhu organizace se narazí na úkol, který lze řešit jen s odborným funkcionářem, který nebyl přizván. Při důsledném a pozorném sledování všech etap a úkolů v přípravě organizace by druhá varianta neměla nastat. Přikláníme se k optimální variantě a to raději méně, než někoho zbytečně navíc. Pokud se pak vyskytne nový problém, který nebyl v plánu zahrnut, je výhodné, aby nutný dohovor součinnosti zabezpečil všeojskový štáb (v našem případě skupina) se zainteresovaným velitelem nebo odborným náčelníkem.

„VZOR“

T a j n ě !

Výtisk čís.: 1

Počet listů: 3

Příloha čís: 1

P L Á N**práce velitele frontu pro organizaci součinnosti**

CÍL: Sjednotit bojovou činnost vševojskových armád, druhů vojsk, letectva a systému materiálně technického zabezpečení k úspěšnému splnění úkolu frontu.

ÚČASTNÍCI: — velitel frontu, členové vojenské rady frontu, náčelníci správ (NOS, NZS, NRVD, NPVO, NSŽV, NSCHV, NVS, NTAS, náčelník týlu frontu), náčelníci směrů;
— velitelé, náčelníci operačních oddělení, NRVD, NPVO a NŽO vševojskových armád;
— náčelník štábu, náčelník operačního oddělení a hlavní inženýr letecké armády;
— náčelník operační skupiny armády PVOS;
— velitel (NŠ) výsadkového svazku s pomocníkem.

ČAS A MÍSTO PROVEDENÍ: 11. 10. 1972 14.00—17.00, štáb frontu.

MATERIÁLNÍ ZABEZPEČENÍ: mapy, schémata, letecké snímky, tabulka signálů, náčrty; dva diktafony

Součinnost organizovat po etapách k následujícím otázkám:

a) Do zahájení operace:

- opatření k dosažení plné bojové pohotovosti;
- zaujetí výchozího prostoru;

b) Při odražení úderů nepřítele, provedení prvního jaderného úderu a přechodu do útoku:

- odražení vzdušného úderu nepřítele;
- odražení hlavního úderného uskupení nepřítele;
- provedení prvního jaderného úderu a přechod vojsk do útoku.

c) Při plnění bližšího úkolu:

- průlom obrany nepřítele na směru hlavního úderu;
- způsob rozbití hlavního úderného uskupení nepřítele;
- provedení vzdušného výsadku;
- přesun a zasazení druhého sledu frontu do sražení.

Otázky součinnosti	Doloží	Čas	Poznámka
1	2	3	4
I. Do zahájení operace (agrese): Závěry ze zhodnocení situace nepřítele (kdy možno očekávat napadení, jakými silami, na kterých směrech).	NZS	5'	
Závěry zhodnocení situace vlastních vojsk, způsob uvedení do bojové a mobilizační pohotovosti, způsob zaujetí výchozího prostoru (co do prostoru a času v soulase s plánem mobilizačního a operačního rozvinutí vojsk).	NOS NOMS náč. týlu	15'	
Organizace vybudování výchozího prostoru (co do času, místa v soulase se závěry náčelníka zpravodajské správy a předpokládané činnosti nepřítele).	NSŽV	5'	
Systém PVO vojsk při zaujetí výchozího prostoru, v čase jeho budování, součinnost s prostředky PVOS. Odražení vzdušného úderu protivníka.	NV PVO	5'	
Organizace vývozu zásob materiálu a zabezpečení vojsk frontu.	náč. týlu	5'	

Důvody k přizvání menšího počtu účastníků:

- omezit zbytečné soustředování velitelů a náčelníků na jednom místě;
- nerozšiřovat zbytečně okruh osob, které znají zámysl a průběh operace [utajení — jen ti, co musí znát];
- někdy limitující kapacita prostoru (objektu) ke shromáždění všech účastníků k organizaci součinnosti
- neodvolat zbytečně ani jednoho velitele nebo náčelníka od přímého a nepřetržitého velení vojskům a šetřit jejich drahocenný čas.

Stanovení času a místa součinnosti je omezeno několika podmínkami a bude vždy spojeno s konkrétní situací na frontě. V zásadě by měla probíhat organizace součinnosti v době, kdy velitel frontu schválil rozhodnutí velitelů armád (analogicky u všech dalších stupňů) a v době dokončování plánu operace na stupni front. Délka bude opět velmi individuální a bude vycházet ze situace vlastní, fáze bojové činnosti, počtu nutných etap a obsahových otázek. Nemůžeme pominout ani faktor, jaká doba byla vyhrazena na přípravu. Zde bude závislost nepřímá: čím delší doba na přípravu, tím kratší bude průběh a naopak. My jsme plánovali 3 hodiny. Vinou nepromyšlení některých otázek dostali jsme se do časové tísně a některé méně podstatné otázky jsme museli vypustit. Znovu se ukázalo, že délka trvání je závislá na schopnosti štábu předvídat průběh organizace součinnosti a odhadnout, které problémy by mohly plánovaný průběh narušit. Proto je vhodné počítat s úměrnou časovou zálohou.

Nám se nepodařilo dobu trvání součinnosti správně navrhnout. Podcenili jsme složitost letecké operace, některých problémů PVO a částečně i problematiku raketového a výsadkového vojska.

Materiální zabezpečení je dáno základními požadavky součinnosti, etapami a obsahovými otázkami, dále dobou součinnosti, ročním obdobím, počasím, bojovou činností nepřítele, fází bojové činnosti a dalšími podmínkami.

Důležitá je správně zakreslená mapa (rozhodnutí velitele frontu a armád, bojová sestava vlastní i nepřítele a jeho zámysl). Jednotlivé úkoly v průběhu organizace součinnosti pak doplní náčelníci (účastníci) podle potřeby schémata a náčrty (pracovní mapa) a to těch fází, které budou po své odbornosti řešit. (Např. náčelník zpravodajské správy uvede podrobné vyhodnocení nepřítele a předpokladané další varianty jeho zámyslu a možností.)

Důležitou pomůckou pro názorné řízení organizace součinnosti být fotoplán určitého prostoru, úseku, nebo pásma. Tento fotoplán by měl zaznamenat nejčerstvější skutečnosti (vyhodnocené), které se vztahují k probírané tematice. Použití archivních snímků doporučujeme jen v krajním případě a zpravidla je využijeme jen na vlastním území.

Při plánování průlomu připravíme a použijeme mapy menšího měřítka (1 : 50 000 nebo 1 : 25 000).

K zvýraznění a zpřesnění některých součinnostních vztahů a úkolů a k větší názornosti některých otázek, které zaujmají většinu účastníků, bude vhodné, aby si jednotliví účastníci připravili různé propočty, kalkulace, schémata a tabulky [činnost vlastních vojsk, jejich materiálně technické zabezpečení, poměry sil apod.).

K zabezpečení dokumentační hodnoty některých příspěvků a závěrů je třeba mít dostatek diktafonů a magnetonových pásek a vhodně umístit nahrávací

mikrofony. Je účelné si připravit i školní tabuli s křídami pro názorné vykreslení některých fází, zejména jde-li o součinnost se spojeneckými svazy a svazky. Prostě připravit pracoviště se vším potřebným. Někdy je výhodné mít i promítací přístroj a pro názornost promítat panoramatické snímky krajiny, nákre- sy, úseky mapy apod.

Materiální zajištění zdůrazňujeme proto, že činnost štábů se mnohdy upne jednoznačně na operační řešení a materiální zabezpečení ponechávají velitelům jednotek obsluhy štábu, kteří neznají dobře potřeby štábu a nezajistí některé pomůcky, čímž mohou negativně ovlivnit průběh organizace součinnosti. Štáb, který připravuje organizaci součinnosti a odpovídá i za její materiální zabezpečení, musí položit důraz na výběr těch terénních celků, které mají znázornit na mapách, na podrobných mapách, zakreslit na náčrtech, z kterých prostorů a v jakém měřítku pořídít fotoplány apod. V každém případě je nutné odpovědně propočítat nezbytně nutnou dobu pro řádnou přípravu každé pomůcky a celého materiálního zabezpečení. Správci štábu musíme včas stanovit jak a kde určit regulaci a kde soustředit vozidla a doprovody velitelů. Neměli bychom také opomět maskovací opatření míst organizace součinnosti. Např. abychom zabránili shromažďování většího počtu velitelských vozů v jednom prostoru, můžeme je postupně po částech ukrýt ve kterém a skrytém místě a dále se přesouvat společnými prostředky. Maskovací opatření musí vycházet z konkrétní situace a nemůžeme dát k tomu nějaký návod.

Po důkladně promyšlené přípravě písemného dokumentu a všech organizačních úkolů, sladění požadavků jednotlivých druhů vojsk a součinnostních složek, vzájemném ujasnění si názorů štábů na jednotlivé fáze a úkoly (ve sporných případech, kdy předběžně nedojde ke shodě do rozhodnutí velitele frontu, řeší zástupce náčelníka operační správy) vyhotovíme čistopisy „Plánu práce velitele pro organizaci součinnosti“. Plán je přísně tajného charakteru, pro vnitřní potřebu štábu, podpisuje jej náčelník operační správy a schvaluje náčelník štábu. Dokument dostane velitel frontu jako pomůcku pro řízení organizace součinnosti.

Současně připravujeme i „Plánovanou tabulku součinnosti“. Jak se postupně řeší a zpracovávají jednotlivé otázky do hlavních dokumentů vedení operace frontu, zahrnují se v potřebném rozsahu i do připravovaného dokumentu. Základem „Plánované tabulky“ je „Plán práce velitele“, „Rozhodnutí velitele“, „Plán operace“ a konečně pokyny, které velitel i náčelník štábu pro přípravu organizace součinnosti vydali a které během přípravy ještě upřesňují. Při zpracování jednotlivých etap a úkolů musí skupina dbát na to, aby zpracovatelé měli dostatek času pro přípravu svých podkladů a příspěvků. Pokud nelze tuto podmínku splnit, je nutné na to v poznámce upozornit a vzít to v úvahu při organizaci součinnosti.

Znovu považujeme za vhodné upozornit na to, že předpokladem úspěchu je vysoká teoretická připravenost jednotlivých členů zpracovatelské skupiny, určitá praktická zkušenost a dále to, že všichni musí umět správně analyzovat jevy a okolnosti, které mohou jakýmkoliv způsobem ovlivnit průběh operace a tím i organizaci součinnosti. Pracovní skupina musí s dostatečnou přesností předvídat možný a pravděpodobný vývoj situace na frontě a v duchu rozhodnutí velitele frontu modelovat v plánu odpovídající situace. K předpokládanému vývoji současně stanovit všechny formy a způsoby eliminování všech nepříznivých vlivů s cílem všestranně zabezpečit činnost svazů (svazků), které plní

PLÁNOVANÁ TABULKA SOUČINNOSTI
k odražení agrese, přechodu a vedení útočné operace

CÍL: Sjednotit bojovou činnost vševojskových armád, druhů vojsk, frontového letectva a systému materiálně-technického zabezpečení k úspěšnému plnění úkolů frontu.

ETAPY: I. Do zahájení operace

- opatření k dosažení plné bojové pohotovosti;
- zaujetí výchozího prostoru.

II. Odražení úderů nepřítele, provedení prvního jaderného úderu a přechod do útoku:

- odražení vzdušného nepřítele;
- odražení úderného uskupení nepřítele;
- provedení prvního jaderného úderu.

III. Při plnění bližšího úkolu:

- průlom obrany nepřítele na směru hlavního úderu;
- způsob rozbití hlavního úderného uskupení nepřítele;
- přesun a zasazení druhého sledu frontu do sražení.

1. ETAPA — do zahájení operace

Cíl: Sjednotit opatření mobilizační a bojové pohotovosti, zaujetí operační sestavy vojsky frontu, vybudování výchozího prostoru k odražení agrese a vytvoření podmínek pro přechod do útoku.

Hlavní otázky součinnosti	Výsledky součinnosti	Poznámka
1	2	3
Závěry ze zhodnocení situace nepřítele (kdy možno očekávat napadení, jakými silami, na takových směrech):	K situaci k 06.00 11.10 pokračuje nepřítel v přípravě k zahájení války. Ve vojenskopolitické oblasti nedošlo k žádným změnám. Masové sdělovací prostředky dávají odpovědnost „RUDÝM“ za zhoršení mezinárodní stiuace	
Systém PVO při vyvedení vojsk do výchozího prostoru, během jeho budování a součinnost s prostředky PVOS.	Systém PVO při vyvedení vojsk frontu do operační sestavy bude organizován takto: Vzdušný průzkum: — vojska PVO 5., 7., 9. A budou do zahájení operace přijímat zprávy od radiolokačního systému PVOS. k zesílení tohoto systému vyčleňují RTHč 71 (od 7. A) a RTHč (od 9. A). V případě narušení radiolokačního systému	

hlavní úkol. Analýza a příprava neoptimálnějších podkladů pro rozhodování velitele s potřebnou nezbytnou vojenskou chytrostí je právě ono vojenské umění, které ani v blízké budoucnosti nenahradí výpočetní technika.

I když jsou možná tyto požadavky na zpracovatelský štáb maximální, nemůžeme dopustit rutinní zpracování „nějakého plánu“, kde by se soustředily obecné řády a předpisy uložené a stanovené úkoly pro zabezpečení součinnosti a formálně jsme přistoupili k jejich probrání. I v naší skupině se některé příspěvky v této formální podobě v plánu objevily. Ony zapříčinily, že při organizaci součinnosti se zbytečně ztrácel čas, neboť bylo nutné se vracet znovu k již uzavřené etapě.

Formální a částečně i obsahovou stránku dokumentu uvádíme v příloze 2. Upozorňujeme, že obsahová stránka nemůže být vodítkem pro zpracování obdobného dokumentu na jiném cvičení. Proto také neuveřejňujeme v plném znění ani tabulku. Je mnoho úkolů a možných řešení a tolik rozmanité náplně jednotlivých etap, že nemůžeme uvést výčet hlavních problémů a úkolů, které by měly být (v každém konkrétním případě) řešeny.

K činnosti v II. etapě organizace součinnosti

Skupina zpracovatelů již v průběhu své práce, podle pokynů zástupce náčelníka operační správy, postupně seznamuje jednotlivé účastníky s hlavními otázkami, které budou v té které fázi v jeho zájmové sféře nebo oblasti, za kterou zodpovídá, řešeny. Tím vytváří předpoklady, aby účastníci se na organizaci součinnosti dostavili dokonale připravení a v průběhu jednání vystupovali stručně, jasně, o zadané problematice mluvili zasvěceně na podkladě ověřených propočtů a přednesli své jednoznačné řešení, požadavek nebo zdůvodnění. Na organizaci součinnosti by se nemělo stát, aby některý z velitelů (náčelníků) byl otázkou zaskočen a musel některý z hlavních problémů řešit z chodu.

Současně se všem účastníkům včas oznámí místo a čas konání součinnosti. Při seznamování s cíli, hlavními úkoly, místem a dobou konání je nutné dodržet všechna nařízení k zabezpečení utajení a při seznamování postupovat diferencovaně a individuálně. Může se stát, že někteří účastníci budou přizváni jen na řešení dílčího problému. Nejde zde o nedůvěru nebo nespolehlivost různých velitelských stupňů, nebo jednotlivých osob, ale o nutnost.

Pracovní skupina si s dostatečným časovým předstihem (na odstranění případných nedostatků) ověří vlastní přípravu objektu (místnosti, prostoru) konání součinnosti. Prověřují úplnost a aktuálnost (zakreslení posledních údajů) připravených náčrtů, map a schémat, podmínky práce účastníků shromáždění (možnost psaní poznámek, osvětlení, čitelnost vyvěšených dokumentů, vytápění, větrání), připravenost záznamových zařízení a jejich bezporuchový chod (magnetofony, diktafony, pásky), účelné rozmístění pracoviště velitele frontu, důstojníků štábu (kteří vedou záznamy), místa, odkud budou jednotlivci vystupovat, přístup k němu (aniž by rušili ostatní), střežení prostoru a zamezení odposlechu, regulaci, parkoviště, umístění písárek a reprodukčních pomůcek, připravenost seznamů k prezentaci a kontroly účasti.

Včas před zahájením si ověří, zda všichni účastníci již odjeli. Před vlastním zahájením zkontrolují účast a připraví hlášení veliteli frontu.

Velitel frontu řídí součinnost podle připravených podkladů. Štáb dbá, aby všechny problémy, změny a rozhodnutí se závěry byly přesně a doslovně zaznamenány. Ukončením organizace jsou získány poslední podklady pro dokon-

čení „Plánované tabulky“. Je bezpodmínečně nutné, aby přímo po skončení jeden výtisk s doplňky a úpravami byl předložen jednotlivým účastníkům k podpisu. Tito vyjádří svůj souhlas a zaváží se, že v průběhu bojové činnosti se budou řídit přijatými a vzájemně sladěnými úkoly, které jsou obsaženy v závěrech velitele frontu k jednotlivým etapám.

„Plánovaná tabulka“ se po schválení velitele frontu ukládá u štábu jako doklad a záznam, mající dokumentační hodnotu.

Po uložení dokumentačních dokladů končí práce skupiny.

V článku jsme vynechali řadu podrobností, které podle našeho mínění nejsou důležité a nemají trvalou platnost.

Chtěli jsme upozornit na složitost přípravy organizace v soudobých podmínkách vedení operace, kdy na její přípravu bude zpravidla vyčleněna omezená, relativně krátká doba, kdy se situace i v údobí nebezpečí agrese bude rychle a zásadně měnit. a kdy štáb bude zpravidla plnit souběžně několik hlavních úkolů. Zkušenost nám ukázala, že jen podrobná příprava umožní, aby v průběhu součinnosti byly řešeny problémy v plánovaných časech a velitel mohl včas a uceleně učinit závěry jednotlivých etap. Může se zdát, že příprava je značně složitá a že „Plánovaná tabulka“ je zbytečně rozsáhlá (19 listů). Zkušenosti však ukázaly, že snad ani jedno slovo nebylo nadbytečné a svým rozsahem se její použitelnost nesnížila, ba naopak.

Tímto jsme získali další zkušenosti, které chceme dále rozvíjet a budeme povděční za jakékoliv připomínky k našim zkušenostem.